

Anders Wallner: Kongresstal 2012

Talare

Anders Wallner
Partisekreterare

Datum

26 augusti 2012

Plats

Umeå

- 1 Vad många ni är! Ja, förutom om jag bara skulle räkna de etniska svenskarna mitt i livet förstås. Då skulle vi vara något färre.

- 5 Lika viktig som den biologiska mångfalden är för samhällets överlevnad, är den mänskliga mångfalden för samhällets utveckling. Olikheter berikar och vi har alla en okränkbar rätt att få vara som vi är. Det är vad som fått mig att fastna för – och stanna i den gröna rörelsen. Ett grönt samhälle är ett samhälle med lika rättigheter för alla och vi nöjer oss inte med formell likabehandling. Bara för att en dörr är lika bred för alla betyder det inte att vi alla kan ta oss igenom den.

10

- Idag rullar och går Marschen för tillgänglighet på ett flertal orter i Sverige för tionde året i rad. Marschen belyser just det här feltänket i svensk politik. Otillgänglighet för människor med olika funktionsnedsättningar räknas idag inte som diskriminering. En sådan lagändring har utretts flera gånger, varav den senaste utredningen blev klar för över 550 dagar sedan. Genomförandet har dock alltid fallit på finansiering. Det parti som för tillfället haft finansministerposten har sagt stopp, ”vi måste räkna på det här”, ”det kan ju kosta pengar”. Detta samtidigt som vår nuvarande Anders Borgerliga finansminister har sänkt skatten i Sverige för 100 miljarder. Det kostade också
- 15
- 20 pengar.

- För oss gröna är tillgänglighet en principiell fråga om mänskliga rättigheter. Om Norge och USA kan lagstifta om tillgänglighet så kan Sverige. Miljöpartiet har drivit frågan i många år och gröna riksdagsledamöter la i höstas flera motioner
- 25
- som på olika sätt lyfter behovet av ny lagstiftning. Och i år – 2012 – verkar det nu äntligen som att det finns en riksdagsmajoritet beredda att ändra den här föråldrade lagen. Nästa vecka – på min födelsedag – finns det nu en möjlighet att riksdagen ger mig min finaste present hittills. Då behandlas bristande tillgänglighet som diskrimineringsgrund i arbetsmarknadsutskottet. Förutsatt
- 30
- att tillräckligt många socialdemokrater, liberaler och nya moderater röstar efter

35 vad de lovat i flera år så har tio års marscherande gett resultat. Jag håller ansvarig minister Erik Ullenhag personligen ansvarig om han låter blockpolitik, Anders Borg och Allianslojalitet gå före möjligheten att med en trygg majoritet i riksdagen äntligen få anta den här frihetsreformen. På torsdag ska Sverige tillgängliggöras och moderniseras!

40 Mångfalden är inte bara en ledstjärna när vi lagstiftar, utan också helt central för en modern och växande folkrörelse. Att det finns fler än ett sätt att engagera sig och få bidra till partiets utveckling. För ett år sedan spekulerade jag inför er kring att företagare och fackligt aktiva gröna under året skulle formera sig. I går eftermiddag här i Umeå satt Gröna företagares Elisabeth med Företagarnas VD Elisabeth och diskuterade företagarpolitik och samarbete. I en kvällstidning kunde vi under våren läsa om en av våra egna IF Metall:are, Nils, och varför han 45 valt den gröna rörelsen i kontrast till sin före detta förbundsordförande. Den här helgen är Elin från Gröna fackliga inte på vår kongress – utan på LO-kongressen, som ombud för Handels. Hon kämpar där för att det ska vara självklart med miljöpartister inom den fackliga sfären – för facken men också för miljöpartisterna. Samtidigt har den gröna polisen Martin från MP Solna gått 50 ut i vår medlemstidning och berättat om sina erfarenheter av rättsväsendet och efterlyser nu fler gröna poliser att bidra i utvecklingen av en modern rättspolitik som sätter brottsoffers utsatthet i fokus.

55 Det har varit fantastiskt att se mottagandet av Gröna företagare, fackliga, poliser och andra initiativ. På samma sätt som våra redan etablerade gröna familjemedlemmar Gröna seniorer, Gröna studenter och Grön Ungdom breddar ni vilka som välkomnas till vår rörelse. Vi ska finnas där människor finns och utnyttja mångfalden som uppstår när vi räknar oss alla.

60 Det senaste året har jag gjort ett 30-tal resor i landet från Piteå i norr till Malmö i söder och besökt minst lika många partimöten. Därtill besökt de gröna i Berlin och Helsingfors och träffat representanter från hela världen på Global Greens kongress i Senegal. Mest stolt var jag när hundratals ombud i Senegal antog gemensamma program på breda politiska områden, från hållbar fiskepolitik och 65 utfasningen av kärnkraft till feministiska reformer och integritetsfrågor. Det stärkte mig i min grundinställning att de största politiska konflikterna inte står gröna emellan, utan mellan oss och världen utanför.

Ibland blir jag osäker på om vi alla är överens om detta. Efter att partistyrelsens

Karin Svensson Smith i en radiointervju nyligen sagt att reseavdragen borde avskaffas kom en första våg av anklagelser – ”storstadsfixerat”, ”världsfrånvänt”. Sedan, när jag och partistyrelsens förtydligade att detta inte är något partiet driver idag kom en andra våg – ”fegt!”, ”har lantisarna fått vetorätt?”. Vissa av uttrycken som landat i min mailbox är av den sorten som inte lämpar sig i ett tal och knappast ens bör användas mot våra motståndare i heta politiska debatter. Men de verkar legitima att använda mot varandra. Vad tyder detta på? Är det så att det värsta någon kan vara inom Miljöpartiet är att inte vara riktigt lika miljöpartistisk som dig? Är det då vi vrider upp tonen – och sänker debattnivån?

Till sist kändes det som att vi hade gått i fällan och likt en majbrasa övertänt en intern debatt om två i grunden ganska snarlika vägar framåt. Huruvida vi ska avskaffa ett avdrag för att frigöra resurser till andra prioriteringar – eller reformera samma avdrag så att det bättre gynnar våra prioriteringar. Den sakdebatten tilläts bli huvudkampen. Istället för att vända oss emot dem som inte vill förändra klimatpåverkan från människors resmönster alls. Jag vill varna för det här. Alla politiska rörelser som prioriterar diskussionen om vem som är partist på rätt sätt har självdött. Om vi tvärtom ska bli ett relevant parti för fler får vi inte fastna i en debatt om vem av oss som är tillräckligt grön, utan göra tydligt för alla andra att Sverige inte är tillräckligt grönt.

Därför är arbetet med våra 250 000 samtal det viktigaste arbetet vi gör den här mandatperioden. Vi ska samtala med en kvarts miljon människor som ska få möjlighet att påverka den gröna politiken som vi går till val på 2014. Det här arbetet är inte bara centralt för att öppna upp partiet och politiken för fler, utan också för vår egen utveckling. Vi är idag ofta vana att debattera, men mindre vana att samtala. Där har vi vår största utmaning inför 2014.

Det är de berättelser, mail och blogginlägg jag läser från er om när ni lyckats skapa mötesplatser för de här samtalen som jag har mina bästa dagar. Som Caroline i MP Västerås för ett par veckor sedan som berättade att ni avsatt en tid innan varje ledningsgruppmöte för hinna samtala med människor. Eller som gårdagen speed-dating där Umebor tog chansen att sätta sig ner med kaffe och kakor och diskutera, och flera av de utbrast: ”varför gör inte fler partier såhär?”. Eller som när jag stod i kö till MP Stockholmsregionens Bar Grön i början av mars. När jag äntligen kommit fram till dörren förklarar vakterna att det är 700 personer i lokalen och inga fler släpps in. Jag har aldrig varit så glad för att inte

110 komma in på krogen!

Jag inleder flera morgnar varje vecka med att kolla in samtalssajten i mobilen och läsa igenom några av de senaste samtalen ni rapporterat. Allt från Café Grön i någon mellanstor svensk stad där miljöpartister diskuterat skolpolitik
115 med lärare, rektorer och elever till taxisamtalet där någon kommit ut som miljöpartist för chauffören och hamnat i en diskussion om klimat eller arbetsmarknad. En hel del av dessa samtalsidéer har vi nu samlat i samtalshandboken som ni alla fått på era stolar idag.

120 I går kväll hade vi tickat upp till 14'461 samtal, vi kan börja se 10%-nivån närma sig, men det är dags att kliva upp ett snäpp i intensitet. Därför lanserar vi den här veckan samtalskampanjen "Sverige behöver klimatterapi".

Har du någon gång vaknat kallsvettig ur en mardröm om smältande isblock och
125 snabbt stigande vattennivåer? Eller att du är instängd i ett växthus där temperaturen stiger? Du är inte ensam! Oron för klimatförändringarna är en modern folksjukdom.

För några år sedan läste jag om en 17-årig kille som tagits in på psykiatriska
130 avdelningen på ett barnsjukhus i Melbourne, som den första person som diagnosticerats med klimatångest. Han var så oroad över klimatförändringarna att han utvecklade tvångsmässigt beteende och depression. Det här är ett tragiskt och extremt exempel på hur det politiska 0-intresset för klimatfrågan inte bara påverkar vår framtid utan också vår framtidstro.

135 En vanligare form av klimatångest eller klimatoro är bland alla de människor som gör sitt bästa för att vara en del av lösningen, men blir stressade och frustrerade över att utvecklingen ändå inte går åt rätt håll. Det är inte en sjukdom, utan ett sundhetstecken.

140 För västvärlden befann sig länge i en slags förnekelsefas. Under hela industrialismen har vi låtit profit, konsumtionsbegär och strävan efter tillväxt gå före ekosystemtjänster, naturintressen och hållbar utveckling. Den med flest prylar när han dör vinner och miljön har behandlats som ett särintresse i ett köp
145 och släng-samhälle.

Allt det ändrades för några år sedan när samhället bryskt vaknade i den

vettskrämda fasen. Detta efter en stor amerikansk dokumentär om
150 klimatförändringarnas effekter, en rapport om dess ekonomiska konsekvenser
och ett hårt arbete av miljörörelsen. Världen fick 2007 upp ögonen för att vi
hade nått vägs ände och nu var tvungna att göra någonting.

Och här började också många att göra någonting. Människor har lagt om sin
155 livsstil, beställer grön el, äter mer klimatsmart mat, cyklar mer och tar bussen när
det går. Det har aldrig varit så många som försökt åka tåg i Sverige.
Konsumentmakten används idag för att välja klimatsmarta produkter och
tjänster. Det gör att fler kan starta företag på sina gröna idéer.

160 Samtidigt vet vi att Sveriges klimatutsläpp så sent som 2010 ökade igen. Under
2011 återhämtade de sig något, men helt beroende av konjunktur och väder –
inte av politiska styrmedel. Sverige har idag ingen klimatpolitik, i bemärkelsen
reformer som minskar våra utsläpp. Detta trots att fler än någonsin är beredda
att ändra sin livsstil. Man kan bli deprimerad för mindre...

165 Den fasen, som stora delar av politiska systemet tyvärr fastnat i, är den apatiska
fasen. Stora klimattoppmöten har kallats samman och man har åter konstaterat
att klimatfrågan är världens största ödesfråga. Världens, ja. Var ligger den? Varje
toppmöte avslutas med fler tomma ord och inga svar på frågan om vem som tar
170 ledarskap och ansvar? EU pekar på USA som pekar på Indien som pekar på EU.
Just våra utsläpp är så få, om man jämför med USA, säger Sverige. Just våra
utsläpp är så få om man jämför med varje enskild svensk, säger Kina. Jag känner
igen konflikterna från min tvååringssandlåda. □

175 Det värsta med apati är att det är smittsamt. Jag kan förstå att människor ger
upp när man ser Obamas eller Reinfeldts djupt bekymrade pannor samtidigt
som vi vet att utvecklingen står stilla eller går åt fel håll. Men bara för att några
av våra politiska ledare fastnat i den här fasen ska inte vi göra det.

180 För vi vet ju att lösningen är ganska enkel. Kan Schweiz bygga tåg och räls där
varje avgång är i tid, även under snöstormar, så kan Sverige. Kan Tyskland
investera i förnybar energi så att deras industri blir bland de världsledande så kan
Sverige. Kan Storbritannien anta en klimatlag som binder landet att successivt
minska sina utsläpp tills man når sina mål, så kan Sverige. Och kunde
185 Maldiverna – ett av världens fattigaste länder – som själva riskerar att snart stå
under vatten, anta målet att bli världens första koldioxidneutrala land, så kan

Sverige.

190 Miljöpartiet har ett sjustegsprogram med politiska förslag för att förebygga
klimatångest och för att bota den i grunden. NI har sett set på affischtavlor här i
Umeå. Vi vill bland annat bygga ut tågtrafiken och den förnybara energin, rusta
upp och energieffektivisera miljonprogramsområden, skolor och bostäder och
vi är den kraft som ser till att de klimatsmarta valen ska vara de billigaste och
195 enklaste för alla.

För att kunna genomföra sjustegsprogrammet behöver vi skickliga politiker och
medlemmar som kan argumentera mot alla dem som tycker annorlunda. Men vi
behöver också samtalen med människor som känner klimatoro och söker sig till
200 oss, för att ta in fler perspektiv än de vi redan tänkt på och för att möta
valdagarna 2014 som ett ännu bättre parti.

Den oro som 81 procent av människor i Sverige känner inför
klimatförändringarna kan inte lösas genom att var och en får terapi. Men
205 Sverige behöver klimatterapi, för att vi som samhälle varken ska vara kvar i
förnekelse, vettskrämdhet eller i apatin. Utan komma ut på andra sidan, något
frustrerade men framför allt fulla av handlingskraft. Med politiken som verktyg
och med hela samhället som plattform. Det är inte dig det är fel på – det är
politiken.

210 Det är Sverige som behöver klimatterapi. För det arbetet behöver vi det
kampanjmaterial som finns i påsarna ni fått på era stolar. Där får ni servettlådan
som du kan ställa mellan dig och den du samtalar med när de talar ut om sin oro
för hur vi ska klara av den här utmaningen. Och framför allt finns receptblocket
215 där du kan anteckna från ert samtal och tillsammans med din samtalspartner
komma fram till rätt ordination för att bota Sveriges klimatångest.

Det kommer göra att jag får gå upp varje morgon och läsa om era
klimatterapeutiska samtal och hur många nya perspektiv, idéer, medlemmar och
220 politiker samtalen leder till. Valrörelsen har nu pågått i ett år – nu ökar vi
takten. Lycka till!

Källa

<div>Manuskript inskickat av Miljöpartiet</div>

225

Taggar

Miljöpartiet, Miljöpartiets kongress, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/anders-wallner-kongresstal-2012>

230

235

240

245

250

255

260